

Dosarul nr. 3ra-1190/18

Prima instanță: (Judecătoria Orhei, sediul Telenești) L. Iarmaliuc
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" reprezentată de avocatul Doroftei Roman,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" împotriva Consiliului local Suhuluceni, raionul Telenești, arhitectul șef Beiu Marian, Consiliului raional Telenești cu privire la recunoașterea ilegalității acțiunilor, obligarea eliberării autorizației și recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" și s-a menținut hotărârea din 04 mai 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești și hotărârea suplimentară din 15 februarie 2018,

c o n s t a t ă :

La 18 martie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Suhuluceni, raionul Telenești cu privire la recunoașterea ilegalității acțiunilor, obligarea eliberării autorizației.

În motivarea acțiunii, Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" a menționat că în anul 2013 a început edificarea unui bun imobil situat în satul Suhuluceni, raionul Telenești.

De asemenea, reclamantul a menționat că inițial, destinația construcției era casă de locuit, însă ulterior a considerat că destinația construcției urmează a fi modificată în saună-bar, iar în acest sens s-a adresat organelor competente pentru eliberarea acordului în vederea schimbării destinației construcției.

A specificat că la 10 decembrie 2013 a fost semnat procesul-verbal de recepție finală a construcției, iar prin decizia Consiliului local Suhuluceni nr. 7/23 din 09

decembrie 2015, s-a decis suspendarea examinării cererii până la prezentarea actelor confirmative și justificative.

Reclamantul a relatat că motivul din care Consiliul local Suhuluceni a suspendat examinarea cererii privind eliberarea autorizației de funcționare, a servit faptul retragerii semnăturii de pe procesul-verbal de recepție finală a construcției de către arhitectul șef Beiu Marian pe motivul încălcărilor și abaterilor grave la eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire.

A relatat că prin Raportul de constatare tehnico-științifică din 05 martie 2015, s-a stabilit că obiectul corespunde tuturor cerințelor în construcții și nu au fost comise abateri de la proiect și autorizația de construire, și astfel din punct de vedere tehnic este posibilă eliberarea autorizației de schimb a destinației de către autoritățile locale.

Reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" a solicitat recunoașterea ilegalității acțiunilor arhitectului șef al raionului Telenești Beiu Marian referitor la retragerea semnăturii de pe procesul-verbal de recepție finală a construcției și obligarea Consiliului local Suhuluceni să elibereze autorizația de funcționare a construcției cu destinație saună-bar.

Încheierea din 06 aprilie 2016 a Judecătoriei Telenești, s-a atras în proces în calitate de pârât Consiliul raional Telenești (f.d. 80 Vol. I).

La 04 mai 2017 Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate în privința bunului imobil cu suprafața de 347 m.p. situat în satul Suhuluceni, raionul Telenești (f.d. 83-84).

Prin hotărârea din 04 mai 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana".

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că în baza autorizației de construire, Primăria comunei Suhuluiceni, raionul Telenești a autorizat executarea lucrărilor de construire a unei case de locuit beneficiarului Șeremen Andrei, iar prin procesul-verbal de recepție finală din 10 decembrie 2013, coimisia de recepție finală a recomandat spre recepție cu destinația casă de locuit.

De asemenea, prima instanță a concluzionat că Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" a solicitat modificarea destinației în privința imobilului situat în satul Suhuluceni, raionul Telenești din casă de locuit în obiect comercial (bar-saună), însă autorizația de construire pentru proiectarea casei de locuit și certificatul de urbanism au fost eliberate pe numele lui Șeremet Andrei ca persoană fizică.

La fel prima instanță a reținut că terenul pe care este amplasat imobilul în litigiu, este înregistrat la organul cadastral în proprietatea privată a lui Șeremet Andrei, or Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" nu a prezentat dovada titlului de proprietate asupra terenului și a construcției în litigiu.

Prima instanță a stabilit că Șeremet Andrei a construit casa de locuit cu abateri de la proiectul de execuție și în lipsa cărții tehnice a construcției și dirigintei de șantier, fapt pentru care prin hotărârea din 02 decembrie 2013 a Judecătoriei

Telenești, Șeremet Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 177 alin. (2) lit. f) Cod contravențional.

Astfel, prima instanță a concluzionat că construcția a fost executată cu abateri grave de la proiectul de execuție și în lipsa cărții tehnice a construcției și a dirigintelui de șantier, fapt pentru care arhitectul șef Beiu Marian și-a retras semnătura de pe procesul-verbal de recepție finală a construcției.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cauza a fost ridicată de la examinare în ordine de apel și restituită în prima instanță pentru emiterea hotărârii suplimentare referitor la pretențiile cu privire la recunoașterea ilegalității acțiunilor și declararea ca fiind legal procesul-verbal de recepție din 10 decembrie 2013 (f.d. 150-151 Vol. II).

Prin hotărârea suplimentară din 15 februarie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești, s-au respins cerințele Societății cu Răspundere Limitată "Anvediserana" cu privire la declararea ca fiind legal procesul-verbal de recepție din 10 decembrie 2013 (f.d. 157-160 Vol. II).

Prin decizia din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" și s-a menținut hotărârea din 04 mai 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești și hotărârea suplimentară din 15 februarie 2018.

La 11 iulie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" reprezentată de avocatul Doroftei Roman a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana", în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

De asemenea, recurentul a invocat că instanța de apel s-a pronunțat superficial referitor la argumentele formulate în apel, lipsind o motivare convingătoare asupra criticilor hotărârii primei instanțe.

La fel a specificat că instanța de apel nu s-a expus referitor la argumentul invocat de apelant și anume că arhitectul șef Beiu Marian și-a retras semnătura de pe autorizația de construire, or nici un act normativ nu prevede posibilitatea arhitectului șef de a-și retrage propria semnătură, acest drept fiind de competența instanțelor de judecată, care sunt în drept de a anula autorizațiilor în cazurile prevăzute de lege.

Totodată recurentul a invocat că instanța de apel neîntemeiat a respins raportul de constatare tehnico-științifică nr. 077 din 05 martie 2014, deoarece acesta este o probă relevantă și pertinentă care reflectă în mod obiectiv faptul că au fost respectate toate condițiile legale pentru eliberarea autorizației.

La 03 septembrie 2018, arhitectul șef al raionului Telenești Beiu Marian a depus referință la recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana", prin care a solicitat să fie respins menținerea hotărârilor judecătorești.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 02 mai 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în

termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 11 iulie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului,

care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" reprezentată de avocatul Doroftei Roman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Anvediserana" reprezentată de avocatul Doroftei Roman.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari